

Projekt

z dnia 30 lipca 2018 r.

Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR XXXVII/322/18
RADY MIEJSKIEJ KOLONOWSKIEGO**

z dnia 13 sierpnia 2018 r.

w sprawie przekazania skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2018 r. poz. 994) oraz art. 54 § 1 i 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2018 r. poz. 1302) Rada Miejska Kolonowskiego uchwala, co następuje:

§ 1. Przekazuje się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu skargę Wojewody Opolskiego z dnia 12 lipca 2018 r. na uchwałę Nr XXXV/302/18 Rady Miejskiej Kolonowskiego z dnia 4 czerwca 2018 r. w sprawie wyrażenia zgody na bezprzetargowe zbycie oraz udzielenie bonifikaty od ceny nieruchomości przeznaczonej do sprzedaży wraz z odpowiedzią na skargę w brzmieniu załącznika do uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Kolonowskiego.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Załącznik do uchwały Nr XXXVII/322/18
Rady Miejskiej Kolonowskiego
z dnia 13 sierpnia 2018 r.

Kolonowskie, dnia 13 sierpnia 2018 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Opolu
ul. Kośnego 70
45-372 Opole

Skarżący: Wojewoda Opolski

ul. Piastowska 14 45-082 Opole

Organ: Rada Miejska Kolonowskiego

ul. Ks. Czerwionki 39 47-110 Kolonowskie

Organ reprezentujący: Burmistrz Kolonowskiego

ul. Ks. Czerwionki 39 47-110 Kolonowskie

Odpowiedź na skargę Wojewody Opolskiego z 12 lipca 2018 r., która do Urzędu Miasta i Gminy w Kolonowskim wpłynęła 16 lipca 2018 r.

Organ wnosi:

- 1) oddalenie skargi w całości,
- 2) zasądzenie od skarżącego na rzecz organu kosztów postępowania według norm przepisanych

Uzasadnienie

Skarżący kwestionuje wyrażenie zgody przez Radę Miejską Kolonowskiego na bezprzetargowe zbycie nieruchomości na rzecz Stowarzyszenia „Ambasada Sukcesu”, a w konsekwencji tego, także udzielenie bonifikaty od ceny.

Choć trafnie w skardze wskazuje się, że ustawa o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych nie określa celu publicznego, o jakim mowa w art. 6 pkt 10 ustawy o gospodarce nieruchomościami, to jednak nie można zarazem uznać za uzasadnione twierdzenie organu nadzoru, że nie jest możliwe przyjęcie, że sprzedaż nieruchomości ma nastąpić na cel budowy i utrzymania publicznego obiektu ochrony zdrowia, czyli cel publiczny określony w art. 6 pkt 6 wymienionej ustawy.

Skarżący w związku z tym podziela stanowisko doktryny, że za publiczne jednostki organizacyjne w zakresie ochrony zdrowia należy uznać jedynie podmioty lecznicze tworzone lub prowadzone przez Skarb Państwa, jednostki samorządu terytorialnego czy państwowe instytuty badawcze. I choć skarżący zauważa jednocześnie fakt rzeczywistego zaspokajania potrzeb powszechnych z zakresu ochrony zdrowia przez Stowarzyszenie „Ambasada Sukcesu”, to jednocześnie twierdzi, że nie sposób przyjąć, że utrzymuje ono publiczny obiekt ochrony zdrowia.

Organ nadzoru zauważając, że wymienione Stowarzyszenie prowadzi działania społecznie użyteczne, stwierdza zarazem, że działalność pożytku publicznego jakiegokolwiek stowarzyszenia nie upoważnia do stwierdzenia, że realizuje cel publiczny.

Czy zatem Stowarzyszenie „Ambasada Sukcesu” rzeczywiście nie realizuje celu publicznego?

By odpowiedzieć na to pytanie, sięgnąć należy do niesłusznie pomijanego przez piśmiennictwo, a czasem także judykaturę, orzecznictwa Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości. W jego świetle, gdy podstawowa działalność jakiegoś stowarzyszenia koncentruje się na realizacji zadań publicznych, których celem jest zaspokajanie potrzeb wspólnoty o charakterze powszechnym, niemających zarazem charakteru przemysłowego czy handlowego, to takie stowarzyszenie spełnia przesłanki uznania go za podmiot

publiczny. Nie stoi temu na przeszkodzie realizacja innych, pobocznych celów. Nadto stowarzyszenie takie musi podlegać nadzorowi samorządu, na którego zlecenia realizuje zadania publiczne, które nie mają wymienionego charakteru przemysłowego czy handlowego (por. orzeczenie ETS z 10 listopada 1998 r. w sprawie C-360/96 Gemeente Arnhem and Gemeente Rheden v BFI Holding).

Bezsporne w sprawie jest, że celem Stowarzyszenia „Ambasada Sukcesu” jest zaspokajanie potrzeb wspólnoty o charakterze powszechnym w zakresie ochrony zdrowia, co oznacza, że Stowarzyszenie to już tylko z racji tego faktu uznać należy za **podmiot publiczny**. Oznacza to zarazem, że możliwe jest bezprzetargowe zbycie przez gminę nieruchomości na jego rzecz, gdyż chodzi o budowę i utrzymanie **przez podmiot publiczny** obiektów ochrony zdrowia. Zasadnym jest zatem dodanie do kategorii publicznych podmiotów leczniczych objętych dyspozycją art. pkt. 6 ustawy o gospodarce nieruchomości także stowarzyszeń, o jakich mowa w przywołanym orzeczeniu ETS. Takim stowarzyszeniem jest m.in. Ambasada Sukcesu.

Odwołując się do poglądu wyrażonego przez Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 17 października 2008 r. (I OSK 503/08) skarżący wypowiada twierdzenie, że podmiot ubiegający się o bezprzetargową sprzedaż nieruchomości musi realizować **wyłącznie** cel publiczny. Lektura uzasadnienia tego wyroku pozwala na stwierdzenie braku zasadności tego twierdzenia w przedmiotowej sprawie. Stan faktyczny objęty wyrokiem NSA odnosi się bowiem do zbycia nieruchomości na rzecz spółki prawa handlowego tworzącej niepubliczny zakład opieki zdrowotnej. W świetle przedstawionych wyżej argumentów teza tego wyroku nie znajduje odniesienia do stowarzyszenia jako podmiotu publicznego, jakim jest Ambasada Sukcesu.

Biorąc pod uwagę fakt, że Rada Miejska Kolonowskiego miała podstawy do wyrażenia zgody na bezprzetargową sprzedaż nieruchomości należy stwierdzić, że organ ten zasadnie skorzystał z prawa udzielenia bonifikaty w oparciu o dyspozycję przepisu art. 68 ust. 1 pkt 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami, gdyż Stowarzyszenie „Ambasada Sukcesu” prowadzi m.in. działalność leczniczą.

Załącza się odpis odpowiedzi na skargę